

Collet (KF):

Jeg synes lige, hr. Gade skal huske, at den lov, vi diskuterer i øjeblikket, hedder monopolloven, og vi taler her om virksomheder, som i alt har en markedsandel på 5 pct. Offentliggørelse af oplysninger i forbindelse med virksomheder, som har en så beskeden markedsandel som 5 pct., er ikke nødvendig, og hvorfor er den ikke det? Fordi vi på dagligvaremarkedet nok har den mest knivskarpe konkurrence noget sted, og det er jo den, som holder priser og produktions-, omsætnings- og transportforhold fuldstændig under kontrol. Jeg ved godt, at hr. Gade og hr. Gades parti ikke anerkender betydningen af et frit marked og konkurrence, og jeg ved også godt, at hr. Gade ikke er sympatisk indstillet over for de beskyttelseshensyn, som tages til virksomhederne, men jeg synes, vi skal holde os for øje, at vi her taler om monopolloven, og der er ikke tale om monopoler. Der er tale om virksomheder, som har en beskeden andel af markedet, og der er tale om virksomheder, som bliver holdt i ørerne af konkurrencen på et knivskarpt og hårdt konkurrerende marked.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Til hr. Collet vil jeg sige, at markedsandelen for visse varegrupper er oppe på 20-25 pct. Det ved hr. Collet også.

Så vil jeg spørge hr. Collet, om det virkelig betyder, at det konservative folkeparti slet ikke mener, at der skulle laves en sådan redegørelse; det forstod jeg på indlægget her. Er det det, det handler om? Ønsker det konservative folkeparti slet ikke at få lavet redegørelser af denne type, for så er det da et interessant selskab, fru Janne Normann er kommet i?

(Kort bemærkning).

Collet (KF):

Det, som for det konservative folkeparti er vigtigt i denne sag, er, at man tager hensyn til virksomhederne, således at man ikke offentliggør hemmelige, bl.a. tekniske oplysninger til skade for de virksomheder, som bliver undersøgt.

Lawaetz (FP):

Jeg tillod mig at begynde med i dag at sige, at en sådan forespørgselsdebat godt kunne være lidt beskæftigelsesterapi, men alligevel bliver det da helt spændende. Det er jo det, der gør politik interessant, at der kan være så fantastisk mange ideologisk forskellige opfattelser.

Nu er det mere spændende i dag, fordi det lader til, at forespørgselspartierne ikke rigtig kan blive enige. Hr. Gade siger, at det er ikke ham eller hans parti, der vil have indsigt. Hvem er det så? Og noget andet spændende synes jeg er, at man ikke kan blive enige om, hvis dette lovforslag skal fremsættes – det kommer man til at holde nogle interne møder om, for at vi ikke skal bruge tiden her – hvem man egentlig tror mest på: monopolankenævnet, monopoldirektoratet eller en minister. Jeg tillod mig at sige, at jeg troede på ministeren, og jeg var endda så flot, at jeg sagde, jeg var ligeglad, om han så hed Erling Jensen eller Stetter, men jeg tror en hel del på en minister, og det er meget mere enkelt. Man må sige til de tre partier, at de må se indbyrdes at blive enige, hvis engang industriministeren kommer med et lovforslag om en ændring med hensyn til rekursinstansen.

For at bringe lidt orden i det rent politiske vil jeg sige, at det dagsordensforslag, som hr. Collet fremsatte, kan fremskridtspartiet tiltræde, fordi der står, at vi »tager til efterretning«, og det sker der ikke noget ved. Når vi gør det, er det i og for sig først og fremmest, fordi vi hele tiden har sagt, at vi anser det her for en storm i et glas vand, og vi vil ikke være med til at vælte en industriminister, som ellers til daglig opfører sig pænt, på så lille en sag. Rent politisk har industriministeren også en bedre aften og bedre arbejdslyst i morgen, hvis han ved, at han i hvert fald ikke falder på det her. Lovforslaget kan vi jo så se frem til, hvis man nogen sinde bliver enige om, hvem der er den klogeste af de parter, jeg nævnte her.

Så vil jeg sige til fru Tove Lindbo Larsen, at her er lige noget for »Vi bruger også«. Nu skal vi altså til om morgenen at have en lektion i, hvordan man kalkulerer. Det bliver virkelig spændende, og jeg vil da godt sige om alt dette med offentliggørelse og ikke-offentliggørelse, at jeg vil ikke værdsætte i min egen forretning, at alle mine konkurrenter vidste, hvor stort mit dækningsbidrag 1 og 2 var. Nu kan fru Tove Lindbo Larsen og hen-